

Παιδί και κηπουρός

/ [Θεολογία και Ζωή](#)

[Για παιδιά / Μύθοι του Αισώπου](#)

Ένας χωρικός περιποιούνταν τα ζαρζαβατικά του με πολύ μεράκι. Έσκαβε και ξεβοτάνιζε τον λαχανόκηπό του, πότιζε, εμπλούτιζε με κοπριά το χώμα, στερέωνε τα φυτά. Παρόλο όμως που κάθε μέρα αφιέρωνε και πολύ χρόνο και πολύ κόπο, τα φυτά δεν πρόκοβαν πάντα, είτε γιατί ο καιρός δεν ήταν ευνοϊκός είτε γιατί κάποια αρρώστια κατέστρεφε τα φυτά του.

Το μικρό του εγγονάκι που έβλεπε την προσπάθειά του και τα αβέβαια αποτελέσματα ρώτησε τον παππού του: *«Πώς γίνεται αυτό, παππού; Καλλιεργείς τα φυτά σου με τόση φροντίδα, κοπιάζεις τόσο πολύ κι όμως δεν προκόβουν όπως περιμένεις, ενώ τα άγρια φυτά και δέντρα ψηλώνουν και δυναμώνουν κι αντέχουν σ' όλες τις δύσκολες συνθήκες;»*.

Κι ο παππούς ταπεινά του απάντησε: *«Τα δικά μου τα φυτά τα φροντίζουν τα αδύναμα ανθρώπινα χέρια μου, παιδί μου, ενώ τα άγρια τα φροντίζει η παντοδύναμη Θεία Πρόνοια»*.

Ο μύθος διδάσκει πως πολύ πιο δυνατή είναι η Πρόνοια του Θεού από τις κοπιώδεις ανθρώπινες προσπάθειες.

Απόδοση: Σταυρούλα Κουμενίδου, Δασκάλα

Αφήγηση: Κατερίνα Σαβοπούλου, Δασκάλα

[Αν θέλεις, μπορείς να ακούσεις τον μύθο. Κάνε κλικ παρακάτω.](#)